

Nemo istui baarin nurkkapöydässä ja siemaili isosta tuopista vadelma-olutta. Baari oli hänen vakiopaikkansa. Oli ollut siitä asti kun hän oli ensi kertaa saapunut Euraanian Siccupoliksen kaupunkiin. Kyseinen kaupunki sijaitsi entisen Ranskan alueella. Euraaniaan hän oli paennut Civitasia American liittovaltiosta, Joka vielä hieman yli yhdeksänkymmentä vuotta sitten tunnettiin Yhdysvaltoina. Noin yhdeksänkymmentä vuotta sitten sisällisota oli hajottanut Yhdysvallat Pohjois-Valtoihin ja Etelä-Valtoihin. Kun osapuolet saivat sovittua, muodostivat ne yhdessä Civitasia America- liittovaltion. Nimen alkuosa tuli latinan civitas-sanasta joka tarkoitti valtiota. Noin viisi vuotta sitten Civitasia- America oli hajonnut Itä- ja Länsi- Civitasiaan, jotka kävivät ankaraa sotaa keskenään luonnonvarojen riittävyydestä. Nemo oli taistellut Länsi-Civitasian riveissä, kunnes oli kokenut sodan mielettömäksi ja paennut rintamalta. Nemo muisteli siemauksien välillä aikaansa rintamalla. Hän oli nyt ollut kaksi vuotta karkurina. Oli vuosi 2172. Ainut mitä hän kaipasi oli lentorepulla lentely. Hän uppoutui ajatuksiinsa joissa hän liiteli korkealla aavojen tasankojen yllä. Samalla hänen muistotehoste-implanttinsa loi virtuaalisen todellisuuden hänen nautittavakseen. Rakettirepun suihkumootorit humisivat voimallisesti. Yksittäisiä metsätilkkuja oli siellä täällä keskellä karua maisemaa. Sitten tulivat viljapellot ja muut hyötykasvien kasvatusalueet. Ne oli geenimanipulaation avulla tehty paremmin kuivuutta kestäviksi. Nemo havahtui unelmistaan. Hänen vasenta kättään pisteli. Sormenpäiden hermot, kaikkien kolmen, kipunoivat. Nemolla oli todellakin vasemmassa kädessään vain kolme sormea. Oli kuin nimetön ja pikkurilli keskenään sekä etusormi ja keskisormi keskenään olisivat sulautuneet yhteen. Tämä epämuodostuma oli ollut hänellä jo syntymästä asti. Nemo ei kuitenkaan suinkaan ollut mikään poikkeustapaus. Itse asiassa suurimmalla osalla ihmisistä oli vastaavan kaltaisia epämuodostumia. Tämä johtui vuonna 2110 käydystä neljänestä maailmansodasta, niin kutsutusta antimateriasodasta. Tällöin ihmiskunta kehitti kaikkein tuhoisimman aseensa koskaan historiansa aikana. Antimateria ja sama määrä ainetta muuttuvat kohdatessaan puhtaaksi energiaksi. Gramma antimateriaa vapautti energiaa yli kaksinkertaisen määrän verrattuna Hiroshimaan toisessa maailmansodassa pudotettuun ydinfissioon perustuvaan atomipommiin. Antimateriaan perustuvat pommit vapauttivat valtavia määriä energiaa puhtaana gammasäteilynä. Tämä säteily oli aiheuttanut mutaatioita aina sukusoluissa asti jolloin mutaatiot periytyivät seuraaville sukupolville. Kolmas maailmansota oli käyty vuonna 2060. Silloin oli käytetty lähinnä sähköisen infrastruktuurin lamauttavia gyberhyökkäyksiä sekä non-letaaleja eli ei-kuolettavia biologisia ja kemiallisia aseita. Karkeasti sanottuna kahdenlaisia viruksia. Toiset tarttuivat laitteisiin toiset taas ihmisiin. Kolmas maailmansota oli ollut aika hillitty verrattuna neljännen maailmansodan täydelliseen täystuhoon. Civitasia oli kehittänyt ensimmäiset antimateriapommit. Pieniä määriä antimateriaa oli osattu valmistaa ensimmäistä kertaa jo vuonna 1996, mutta kyse oli tällöin vain muutamista atomeista. Civitasia onnistui tuottamaan kokonaista 500 grammaa kerralla. Lisäksi hankalaa oli antimaterian säilöminen. Tämä tehtiin sulkemalla antimateria tyhjiöön ja voimakkaan magneettikentän sisään. Neo-Neuvostoliitto eli Uusi-Neuvostoliitto (johon kuuluivat Venäjän lisäksi sen valtaamat Ukraina, Valkovenäjä ja Baltian maat) pelkäsi tätä uutta keksintöä ja yritti tuhota Civitasia American antimateriaohjusten säilytyspaikat fuusioon perustuvilla ydinohjuksilla. Civitasia America sai kuitenkin vihiä hyökkäyksestä ja ehti laukaista antimateriaohjukset. Ydinohjukset kylvivät suurta tuhoa, mutta eivät millään vetäneet vertoja antimateriapommeille. Kaikki keskeisimmät kaupungit Neo-Neuvostoliitossa haihtuivat kirjaimellisesti savuna ilmaan. Ionisoiva gammasäteily ylsi satojen kilometrien päähän. Seuraavaksi antimateriapommin sai kehitettyä Euraanian liittovaltio, joka koostui entisistä EU- maista. Kolmantena sen sai kehitettyä Kiinan Imperiumi (johon kuuluivat Kiinan lisäksi Intia, Koreat ja Japani). Luonnonvarat ehtyivät

ja Civitasia American ja Kiinan Imperiumin välille syttyi sota resursseista, joka lopulta nappasi mukaansa Euraaniankin. Sotaa käytiin pari vuotta tavanomaisemmin keinoin, sotilailta ja kauko-ohjatuilla droneilla, kunnes kaikki osapuolet lopulta turvautuivat antimateriaohjuksin. Seurasi totaalinen täystuho. Kaikki suurimmat ja merkittävimmät kaupungit tuhoutuivat maan tasalle. Vähiten vaurioita kärsi Civitasia America, joka oli laukaissut omat antimateriaohjuksensa ensimmäisenä. Pahiten kärsi Kiinan Imperiumi joka hajosi sodan seurauksena lukuisiin eri klaanien hallitsemiin pieniin maa-alueisiin. Ironista kyllä, tuhon myötä hukkui myös tieto siitä miten antimateriaa valmistettiin ja varastoitiin. Nemo hörppäsi tuoppinsa tyhjäksi, meni tiskin luokse ja pyysi baarimikkona toimivalta hopeanharmaalta humanoidirobotilta toista samanlaista. Robotti otti tuopin ja kaatoi siihen tynnyrissä olevasta hanasta lisää vadelma-olutta. Nemo sijoitti oikean kätensä maksupäätteen ylle ja hänen kämmenselkäänsä tehty älytatuointi, joka oli kytköksissä hänen tiliinsä, tunnistautui maksupäätteeseen ja virtuaalinen valuutta vaihtoi omistajaa. Nemo käveli takaisin nurkkapöytänsä. Yllättäen baarin ovi potkaistiin auki. Sisään vyöryi joukko aseistettuja sotilaita. Mustat kokovartalo-puvut ja visiirilliset kypärät kiilsivät baarin sameassa valossa. Nemon koko keho jäykistyi. Nämä olivat Länsi-Civitasian sotilaita. Ja hän oli niiden kohde, rintamakarkuri, siitä Nemolla ei ollut epäilystäkään. Nemo kiskaisi vyötäröllään olevasta kotelosta plasmapistoolinsa, juuri kun sotilaat kääntyivät häntä kohti. Hän syöksyi pöydän alle suojaan, juuri kun plasmakiväärien ammuksiset sinkoilivat häntä kohti. Plasma-ammuksiset osuivat seinään ja jättivät siihen palojälkiä, mustia kärventyneitä laikkuja. Nemo kurkkasi pöydän yli ja ampui vuorostaan. Nano-fissioreaktori käynnisti tuottamallaan energialla nano-fuusioreaktorin, joka puolestaan muunsi vetyä todella korkeaaenergisiksi plasmamuotoiseksi heliumiksi. Plasma sinkoutui voimakkaiden sähkömagneettien puskeamana ulos aseiden piipusta säilyttäen pallomaisen muodon kuin pallosalama, mutta liikkuen yli äänennopeudella. Yksi sotilaista sai osuman ja kaatui tuskissaan rintaansa pidellen lattialle. Plasma oli polttanut tiensä läpi suojapuvusta ja korventanut rintakehän mustaksi. Toinen sotilas ampui ja plasma-ammuksiset kulki juuri ja juuri Nemon päälle ylitse kärkeäyttyäen muutamia hiuksia hänen päästään. Palaneenhaju sai adrenaliinin sykkivän Nemon suonissa entistä vahvemmin. Taistelutahto sumensi loogisen ajattelun sen suhteen että hän oli yksin viittä vastaan. Ase piippasi. Vety oli lopussa. Nemo kaivoi vyöllään olevasta pienestä laukusta vetysylinterin ja vaihtoi sen tyhjän tilalle. Hänen vastustajillaan oli isommat aseet, minkä vuoksi niissä oli isommat vetysäiliöt. Lisäksi fuusioreaktorit olivat suurempia, mikä taas tuotti suurempia plasma-ammuksia. Kaikki baarissa olijat olivat maastoutuneet kauhuissaan penkkien taakse ja pöytien alle. Nemo kyyristeli suojassa erään penkin takana. Yllättäen hänen viereensä ilmaantui nuori nainen. Tällä oli sirot kasvopiirteet, mutta silmissään päättäväinen, melkein pä tuima katse. Nainen ampui pistoolilla kohti sotilaita. Sitten hän suojautui ja kaivoi vyöltään sylinterimäisen esineen. Nemo tunnisti esineen valokranaatiksi. "Sulje silmäsi" nainen kuiskasi. Sitten hän heitti kranaatin. Sokaiseva valo täytti huoneen kun magnesiumipohjainen yhdiste suihkusi ulos kranaatista ja leimahti kirkkaan valkoisena tulipallona. "Seuraa minua", nainen sanoi ja tarttui Nemoa ranteesta. Vasta silloin Nemo tajusi että naisen käsi ei ollut biologinen, vaan kyseessä oli robottiproteesi. Nemo ja nainen syöksyivät baaritiskin takana olevasta ovesta ulos. Ulkona odotti puhtaan valkoinen lento-alus joka muistutti valtavaa dronea. Propellien sijaan siinä oli kuitenkin suihkumoottorit. Nainen otti taskustaan pienen kaukosäädintä muistuttavan laitteen ja osoitti kohti alusta painaen laitteessa olevaa nappia. Lento-aluksen ovet aukenivat. Nainen asettui ohjaajan paikalle ja Nemo hänen viereensä ohjaamoon. Nainen painoi nappia ja aluksen moottorit käynnistyivät. Humisten se nousi ilmaan. "Kuka oikein olet ja miksi autat minua?", Nemo kysyi naiselta. "Nimeni on Aira ja minulla on

sinulle tehtävä Nemo Samson”, nainen sanoi. Nemo hätkähti. Mistä nainen tiesi hänen nimensä?